

Návrat k řádnému času

V noci ze soboty 30. na neděli 31. října se vrátíme opět k řádnému středoevropskému času. Ručičky hodiněk se posunou o jednu hodinu zpět a ráno si tedy budeme moci přispat. V souvislosti se změnou času dojde od 3. listopadu i k změně času konání večerních mší sv. v úterý a ve středu. Budou slouženy již od 17.00 hod. V pátek a v sobotu zůstává dosavadní čas, tedy od 18.00 hod.

Sbírka na Charitu

V neděli 31. října se koná v kostelích tak zvaná dušičková sbírka, jejíž výtěžek bude určen pro českobudějovickou diecézní charitu.

Mše v domově důchodců

Na zesnulé vzpomeneme také v rožmitálském domově důchodců, a to ve čtvrtek 4. listopadu, kdy zde bude slavena mše sv. od 14.30 hod.

Brigáda – úklid listí

Úklid hojně úrody listí v okolí farního kostela ve Starém Rožmitále je letos plánován na sobotu 6. listopadu dopoledne. Proším o vaši pomoc a hojnou účast, aby se vše podařilo uklidit co nejdříve, a též doporučuji přinést si své hrábě a případně i přivést kolečko. Listí je třeba dostat k silnici, aby je mohly technické služby odvézt. S úklidem začneme zhruba v 8.30 hod. Vzhledem k letošnímu nejistému počasí by se mohlo přihodit, že už napadne sněh. V tom případě bychom brigádu přesunuli na příští sobotu 13. listopadu a doufali, že sněh mezi tím roztaje. Listí je možno samozřejmě také hrabat již nyní. Budu velice vděčný každému, kdo nebude čekat na brigádu a podle svých možností věnuje úklidu listí trochu svého času a sil.

Plnomocné odpustky

Připomínám možnost získat v době na počátku listopadu plnomocné odpustky pro duše v očistci. Podle ustanovení církve lze tyto odpustky získat 1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den při návštěvě kteréhokoli kostela. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Sv. Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry. Od 1. do 8. listopadu je též možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky pro duše v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Úmysly mší svatých od 25. října do 7. listopadu 2010

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.30 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, 17.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí
M: Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 25.10.	mše sv. není	Po 1.11.	Za † z rodiny Prokopů a Wolfů
		R 18.00!	
Út 26.10.	mše sv. není	Út 2.11.	R: 8.30 Na úmysl Sv. Otce M: 18.00 Za všechny věrné zemřelé
St 27.10.	Za Marii Trčkovou, rodiče Stanických a d. v o.	St 3.11.	Za Karlu Milcovou a celý rod
M		M	
Čt 28.10.	Za rodinu Brindzovu a Dvořákovou	Čt 4.11.	Za Františka Kulovaného, manželku a dceru Marii
m		m	
Pá 29.10.	Za Marii Hochmutovou a celý rod Hochmutových	Pá 5.11.	Za Ludvíka Brožka, Karla Vrání a d. v o.
M		M	
So 30.10.	Za Ladislava Varvařovského	So 6.11.	Za Mirumila Pechara, rodiče z obojí strany, vnuka Míšu a d. v o.
M		M	
Ne 31.10.	Za farnosti	Ne 7.11.	Za všechny živé i † členy rožmitálské, březnické a hořovické větve hnutí Fokoláre
R		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 3. 11. 2010. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 16 Ročník VII

24. října 2010

Občas nás zarazí, jak ten čas běží

*Život je trocha času,
který nám byl dán,
abychom se naučili milovat,
a tak se připravili
na setkání s Věčnou láskou. (Abbe Pierre)*

Občas nás zarazí, jak ten čas běží: v trávě se ještě válejí ohořelé rachejtle, a už zase slavíme Silvestra; lidé, které člověk znal v kočárku, už vozí svoje děti; stojíme nad hrobem člověka, u kterého jsme nečekali, že nás předejde...

KOLIK MÁM VLASTNĚ JEŠTĚ ČASU JÁ?

Možná nás napadne myšlenka: „Kolik mám vlastně ještě času já?“ „A na co vlastně?“ Kdosi pravil, že když Bůh stvořil čas, udělal ho dost. Dal nám dost času na to, co je podstatné: „... abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou.“

VŽDY NÁM ZŮSTÁVÁ JISTOTA LÁSKY...

I když nás ovlivňují i omezují okolnosti našeho života, vždy zůstává jistota, že každý z nás je stvořen z lásky a pro lásku a že tento Boží plán se mnou nemůže nikdo a nic zvenčí zničit. Já jsem s vámi po všechny dny, praví Ježíš... (Mt 28,20)

(zpracováno dle K. Lachmanové)

Přál bych si, aby se to nikdy nestalo

*„Dávejte si dobrý pozor, jak se máte chovat,
ne jako nemoudří, ale jako moudří:
dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách.“ (Ef 5,15)*

Frodo: „Přál bych si, aby se to nikdy nestalo.“

Gandalf: „To by si přáli všichni, kdo zažili tyto události. Ale jedině, co musíš rozhodnout, je, co uděláš s časem, který ti byl dán.“ (z filmu Pán prstenů)

Asi každý člověk by si přál, aby to nebo ono nezažil, aby se některé události nestaly. Někdo by možná rád žil v jiné době, kde by byl život „jednodušší a klidnější“, kde by k sobě byli lidé slušnější... O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme. Asi ji ani výrazně nezměníme. Můžeme ale rozhodnout o tom, k čemu využijeme čas svého života. Moudrost nespočívá v tom, jak nejlépe propoutat a prosadit se, ale jak naplnit život. I můj život totiž přispívá k tomu, jaká je dneska doba.

Smrt, posmrtný život

Jít ve stopách Ježíšových je naším povoláním.
Je to jediná cesta, která vede skrze smrt k životu.
kardinál J. Meisner

PROČ EXISTUJE SMRT?!

K životu každého z nás patří skutečnost, že kdykoliv a kdekoliv můžeme zemřít. Nejružnější lékařská péče nám může sice život prodloužit, ale nemůže smrt zrušit! Není smysluplné před tím zavírat oči. Proč existuje smrt, kde se vzala?! „Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí“, praví Bible. Smrt odporuje plánu Boha Stvořitele a je „posledním nepřítelem“, který má být přemožen. Smrt je následkem odvrácení člověka od Boha – dárce života.

NEJSME STVOŘENI PRO SMRT, ALE K ŽIVOTU

Smrt zcela odporuje našemu nehlubšímu určení a naší nejhlubší touze – po životě. Naš odpor vůči smrti je naprosto oprávněný.

SMRT JE JIŽ PŘEMOŽENA

Bůh k nám sestoupil v Ježíši Kristu a otevřel nám skrze svou smrt na kříži a skrze zmrtvýchvstání cestu k naplněnému životu. On mezi nás přišel, abychom „měli život a měli ho v hojnosti“ (Jan 10,10). Bůh je tvůrcem života! Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou a ústřední pravdou křesťanské víry. Svou smrtí nás Kristus osvobozuje od hříchu a smrti. Svým vzkříšením nám otevírá přístup k novému a plnému životu. Žádný člověk se již nemusí bát. Nikdo není určen k zániku a nicotě. Každý může žít plnohodnotný život bez konce. Cesta k němu vede skrze vzkříšeného Ježíše Krista.

POSMRTNÝ ŽIVOT, ANEB CO NÁSLEDUJE PO SMRTI?

Ježíš mluví o dvou formách života po smrti: jedna je radost a plnost, druhá je prázdnota bezútěšnost. Záleží na každém jednotlivci, pro co se rozhodne.

„NEBE“

V životě každého člověka existují okamžiky vnitřního štěstí: prožitky harmonie, bezpečí, svobody, poznání, jistoty, síly, pokoje, radosti, lásky atd.... Toto vše je jen předtuchou toho, co to znamená „být v nebi“, žít navždy „život v plnosti“. Takto tušíme něco z tajemství, pro které jsme stvořeni, ke kterému můžeme dojít, a které se nám otvírá. Tajemství nové formy života. „Co oko nevidělo a co ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují...“ (1Kor 2,9).

„PEKLO“

Je to stav věčného zoufalství, nenaplnění, osamocení a nenávisti. Člověk do této bezvýchodnosti není nikým uvržen. Každý z nás se ale do ní může přivést sám, když se uzavírá do sebe a říká Bohu: „Já tě nepotřebuji, vystačím si sám...“ Peklo neodporuje lásce Boží, ono je právě jejím odmítnutím. Láska se nemůže násilím vnucovat. Láska se stává bezmocnou tam, kde je odmítána. Peklo je důsledek odmítnutí Boha.

OSOBNÍ SPOJENÍ S JEŽÍŠEM KRISTEM JE CESTOU K ŽIVOTU

Ježíš Kristus říká: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky. Já jsem ta cesta, pravda a život!“ (srv. Jan 11,25. 14,1.6). Vzkříšený Kristus je základem a zdrojem budoucího vzkříšení člověka: Kristus vstal z mrtvých „jako první z těch, kteří zesnuli... Pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, ale pro spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu“ (srv. 1 Kor 15,20-22).

„NECHCI ZEMŘÍT“

Nechci beze stopy zmizet z tohoto života. Přesto jsem ze dne na den starší a jdu vstříc smrti. Nevím, kdy a kde k mé smrti dojde, ale jedno vím jistě: smrt na mě čeká, moje vlastní smrt. Všechno budu muset opustit. Tvářív tvář smrti hledáme pevnou oporu, ke které bychom se mohli připnout. Slovo Ježíše Krista nás ujišťuje: „Já jsem vzkříšení a život...“ (Jan 11,25). On je bezpečnou ochranou. Když jsme u něho, nic nám nemůže definitivně uškodit. Rozhodnutí pro Ježíše Krista, je rozhodnutí pro život!

„NEUMÍRÁM“, ale vcházím do života.

Smrt není nějaký příznak anebo hrozná příšera, jak se znázorňuje na obrazech. V katechismu se říká, že „smrt je odloučení duše od těla“, nic jiného. A já nemám strach z odloučení, které mě navždy spojí s dobrým Bohem. Pro mne si nepřijde „smrt“, ale Bůh.“ (sv. Terezie z Lisieux)

podle www.vira.cz

Smutek šťastného stáří

Z knihy Petra Piňhy – Plody zla

Stáří – bolí mě tělo a bolí mě svět.
Mně se ti zdá, že už snad ničemu nerozumím.
Nějak jsem přežil sám sebe.
Všechno je teď jinak a já se v tom nevyznám.

Měl jsem krásný a bohatý život.
Neměli jsme ani zlomek toho, co máte teď,
žili jsme v úzkých mezích,
a tak jsme šli do hloubky a hleděli jsme vysoko.
Měli jsme opravdu málo možností
a často nám něco potřebného chybělo,
ale co jsme měli, jsme uměli užít
a žili jsme intenzivně.
Zažili jsme zlé časy, ale díky Bohu,
nic zlého se mi nestalo,
žádná tragédie nás nepotkala.

Teď se tak dívám kolem
a nevádí mi, že musím poprosit malého kluka,
aby mi poradil s nějakým automatem,
ale vadí mi, že nechápu.
Nechápu, že se ze svobody udělal chaos
a právo na svévoli.
Nechápu, že se může bez ostychu žvanit a lhát.
Nechápu, že lidi můžou být tak bezohlední,
že každé pitomec má na všechno odpověď
a že ty jeho nesmysly platí zrovna tolik
jako rozumná řeč.

Nejvíc mi vrtá hlavou, jak je to možný,
že to největší, co člověk má,
nevede lidi k hrdosti a k vědomí,
že nejsou ani všemocní, ani vševědoucí.
On je rozum pořád vede k nadutosti a k drzosti,
která už nezná mezí. A pak se dívá a hájí.
Jen chybička se vloudila.
Není to nic nového, táhne se to celá staletí

a snad celé dějiny.
Čím to je, že jedni hledají cesty ke zmírnění utrpení
a druzí se od nich učí jak trýznit.
Jak je to možné,
že vedle důmyslných operačních sálů
vyrůstají stejně důmyslný mučírny?
Jak je to možný, že se stejně uspořádaný mozek
vzepne k výkonům, že se ti tají dech
nad krásou, odvahou, důmyslem...
a podruhé se zmůže jen na omezené ničení.
To druhé dá, holt, miň námahy.
Ničící blbec je vždy efektivní.

Když jsem byl kluk, tak mi šly řeči starých lidí,
jak je dnes ten svět zkažený
a tohle že v jejich mládí nebylo a ani nemohlo být,
strašně na nervy.
Tak se snažím, abych to neřikal –
i když je to pravda –
ale bojím se.
Bojím se těch prázdných hlav,
že lidi připraví o lidskou důstojnost
a ty se pak jako zdvořelý zvířata
vrhnou na pravé lidi.

No, přeber si to. Já už nikomu nic nenutím,
ale když jsou všichni svobodní
a mají právo na svůj názor,
mám ho i já.
A já chci umřít jako člověk,
ne jako falešnej bůh,
kterému se vloudila chybička,
ani jako cvičený zvíře,
který slintá po cukru a bojí se zvuku biče.
Chci umřít jako člověk.

Zprávy a oznámení

Změny v konání bohoslužeb

V úterý 26. října nebude mimořádně sloužena mše sv. v městském kostele. V Českých Budějovicích budu mít studijní povinnost a nevim přesně, v kolik hodin se vrátím. O státním svátku 28. října bude mše jako obvykle, tedy od 8.30 hod. v městském kostele. Na slavnost Všech svatých v pondělí 1. listopadu je mše plánována ve farním kostele ve Starém Rožmitále, a to od 18.00 hod. Po mši bude, jako každý rok, následovat pobožnost za zemřelé u kříže na místním hřbitově. Doporučuji přinést si na tuto pobožnost svíčky či baterky, a to nejen pro větší působivost večerního shromáždění, ale i z praktických důvodů, neboť na hřbitově bývá už hodně tma. Na „dušičky“ 2. listopadu bude ráno sloužena tichá mše sv. v 8.30 hod. ve farním kostele. Večer pak od 18.00 hod. v kostele městském. Ve Hvozděanech bude mše v 16.00 hod. V Bohutíně bohoslužby nebudou a na zesnulé vzpomene již v neděli 31. října.